

Ziua bravilor mineri ai patriei noastre

Astăzi, în cinstea și voie bună, cu dragoste și admirație, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei sărbătoresc Ziua minerului, ziua harnicilor luptători care smulg din adânc bogățiile subsolului și le pun în slujba construirii viitorului luminos. Milioanele de oameni ai muncii din fabrici și uzine, de la orașe și sate trimit astăzi salutul lor fierbinte bravilor noștri mineri, detașament de frunte al clasei muncitoare în opera de făurire a socialismului în scumpa noastră patrie.

Sărbătorirea în acest an a Zilei minerului are o adâncă semnificație. Zilele acestea s-au împlinit 25 de ani de la odiosul masacru de la Lupeni, săvârșit de zbirii burgheziei împotriva minerilor care cereau pâine și dreptul la o viață de om. În acele vremuri apuse pentru totdeauna, minerii erau siliți să scoată cărbunele cu prețul singelui, al vieții. Din singele și viața secătuită a minerilor își storceau capitaliștii hrăpăreți profiturile, în timp ce coniii și nevestele minerilor se ofileau, lipsiți de hrană, roși de boli. Dar niciodată în inimile minerilor nu s-a stins speranța și încrederea că odată și odată ei vor fi stăpâni ai minelor, ai muncii și ai vieții lor.

Astăzi, minerii Văii Jiului sărbătoresc ziua lor cu acest vis împlinit. În cei zece ani care s-au scurs de la eliberarea patriei de către glorioasa Armată Sovietică, munca și viața minerilor a căpătat un continut nou. Minele Văii Jiului se dezvoltă vertiginos pe baza tehnicii înaintate, pe baza mecanizării diferitelor operații ale procesului de extracție și, în primul rând, a acelor care cer un mare volum de muncă. Minerii noștri au învățat să stăpânească tehnica nouă, să o mînuiască cu pricepere și astfel munca lor a devenit mai spornică, mai frumoasă. Învățînd din bogata experiență sovietică, urmînd drumul glorios, luminat de exemplul minerilor sovietici, mii de mineri ai Văii Jiului lucrează în chip nou. Crește neconținut numărul brigăzilor care își organizează munca pe baza graficului ciclic și a altor metode înaintate de muncă. Sporește mereu numărul minerilor cu o înaltă calificare în muncă, cadre de nădejde ale industriei noastre carbonifere. Poporul nostru se mindrește cu oameni ca Geza Kopetin, Iuliu Haidu, Ioan Gaiovschi, Andrei Vizi, Bela Both și alți mineri fruntași în lupta pentru tot mai mult cărbune, necesar înfloririi patriei.

Minerii noștri sînt înconjurați cu o deosebită grijă de statul nostru democrat-popular. Anual se cheltuiesc sume de multe milioane lei în scopul întăririi securității muncii minerilor, combaterii bolilor profesionale și îmbunătățirii neconținute a condițiilor de muncă în mină. Valea Jiului e astăzi brăzdată de numeroase șantiere de construcții pe care se înalță noi și noi blocuri cu locuințe moderne, clădiri social-culturale pentru mineri și familiile lor. Pentru munca depusă în abataje, minerii sînt răsplățiți cu dărnicie. Acordul progresiv, sistemul premial, primele de vechime, etc. acordate minerilor în baza Hotărîrii guvernului din 3 iulie 1952, asigură minerilor harnici cîștiguri care ajung la 4.000 lei lunar. Rețeaua de magazine speciale pentru mineri, aprovizionarea lor tot mai îmbelșugată — iată doar cîteva mărturii ale vieții noi pe care o trăiesc minerii.

Cei mai vrednici dintre minerii Văii Jiului care se disting în lupta pentru sporirea producției de cărbune, pentru dezvoltarea și modernizarea minelor, poartă pe piepturile lor Ordinul Muncii Medalia Muncii și alte distincții înalte ale patriei noastre.

Cîtă deosebire între viața minerilor noștri și viața grea a minerilor din țările capitaliste, ale căror vieți sînt măcinate de catastrofe, mizerie, boli și șomaj.

Prin munca lor entuziastă de zi cu zi, minerii Văii Jiului răspund grijii pe care statul nostru democrat popular le-o poartă. În primul semestru al acestui an, planul de producție al industriei carbonifere a fost depășit cu 2,5 la sută, succes la care minerii Văii Jiului au adus o mare contribuție. În întrecerea socialistă desfășurată în întîmpinarea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei, colectivele minelor Văii Jiului au obținut noi și importante succese. Pe luna iulie planul producției de cărbune pe Valea Jiului a fost depășit cu 1,3 la sută. În prezent, colectivele minelor Uricani și Lupeni obțin depășiri de plan de peste 9 la sută, iar celelalte colective, între care cele de la minele Petrila și Aninoasa, obțin de asemenea succese importante. Schimbările de onoare organizate în cinstea Zilei minerului, succesele dobîndite în cadrul acestor schimburi, oglindesc hotărîrea fermă a minerilor Văii Jiului de a munci cu forțe sporite pentru mărirea continuă a volumului producției de cărbune — sarcină de răspundere ce le-a fost trasată de partid și guvern în lupta pe care întregul nostru popor muncitor o desfășoară pentru continua dezvoltare a economiei naționale și ridicarea bunăstării sale.

Cu prilejul sărbătoririi lor, minerii Văii Jiului trec cu mîndrie în revistă drumul glorios pe care l-au parcurs în dezvoltarea minelor, în sporirea continuă a producției de cărbune. La sărbătorirea lor de către întregul popor muncitor, minerii își reafirmă voința fermă de a lupta cu toate forțele pentru înlăturarea greutăților și lipsurilor care mai există în minele noastre, de a obține noi și importante victorii în marea bătălie pentru o producție mereu sporită de cărbune — pâinea industriei noastre socialiste.

Trăiască harnicii noștri mineri, luptători neobosiți pentru înflorirea Republicii noastre Populare, pentru pacea și bunăstarea celor ce muncesc!

TRĂIASCĂ ZIUA MINERULUI!

Schimburi de onoare în cinstea Zilei minerului

Zilele trecute în Valea Jiului au avut loc schimburi de onoare închinat Zilei minerului — sărbătoare a întregului popor muncitor. În schimburile de onoare au fost obținute noi succese în creșterea producției și productivității muncii.

La mina Lupeni

Minerii și tehnicienii de la mina Lupeni au organizat la 5 august un reușit schimb de onoare în cinstea Zilei minerului. În toate sectoarele minei intrarea socialistă s-a desfășurat în această zi sub semnul unei mari însuflețiri în muncă. În ziua de 5 august s-a extras pe întreaga mină cu 13,2 la sută mai mult cărbune decît era planificat.

Un irumos succes a reputat în schimbul de onoare colectivul sectorului III de la mina Lupeni. Planul de producție al sectorului a fost îndeplinit, la 5 august, în proporție de 136,6 la sută. Tinerii mineri din brigada fruntasului întrecerii socialiste Petru Spînu care lucrează în acest sector, a extras 31 tone cărbune peste preliminar.

Cu 30 tone de cărbune și-a întrecut preliminarul și brigada condusă de tînărul miner Paul Anțilă.

Și în celelalte sectoare ale minei au fost obținute mari succese. Colectivul sectorului I B a obținut o depășire pe sector de 11,7 la sută. Colectivul sectorului II a extras și el peste plan cu 13,1 la sută mai mult cărbune.

Un mare număr de brigăzi de mineri printre care cele conduse de tov. Petru Cocota, Gheorghe Vraja, Constantin Sirop, Vasile Năpău, Carol Dvorac, Loghin Nicula au obținut succese importante.

La U. R. U. M. P.

Sînt grăitoare succesele dobîndite de colectivul Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani în ziua de 5 august, zi de schimb de onoare în cinstea Zilei minerului.

În secția turnătorie nu puțini au fost muncitorii care în ziua schimbului de onoare au realizat cîte 2-3 chiar și 5 norme zilnice. Echipa condusă de turnătorul Adam Iauch și-a întrecut sarcinile de plan cu 400 la sută, cea

condusă de Petre Stoichițoiaie — cu 388 la sută. Intre 2-2,5 planuri zilnice au realizat și echipele conduse de tov. Nicolae Apolzan, Petru Popa, Ioan Pirlitu, Augustin Pelea și Nicolae Socaci.

La secția electrică tov. Francisc Pașca, Iuliu Regei, Arghir Mihăilă, Maria Păsăroiu și Vasilica Petre și-au întrecut normele de lucru cu 107-243 la sută.

Frezorii și strungarii de la U.R.U.M.P. au întrecut la 5 august cu mult realizările anterioare. Tov. Carol Bealics, Margareta Iles, Alexandru Gheji, Viorel Florea, Ludovic Perl și Andrei Orban și-au întrecut sarcinile de plan cu 105-195 la sută. Lăcătușii și sudorii Bazil Hideg, Pompiliu Calotă, Ludovic Burian, Emil Kelemen, Ioan Stelnicu, Wilhelm Heincz, Petru Melha și alții au realizat între 1,5-2 planuri zilnice.

Schimburi de onoare în cinstea Zilei Minerului au avut loc și la minele Petrila, Lonea, Aninoasa, Uricani și Vulcan. Colectivele acestor mine și-au dezvoltat mult realizările în cadrul acestor schimburi de onoare.

Decorarea unor mineri, tehnicieni și ingineri din industria cărbunelui cu prilejul Zilei minerului

Printr-un Decret al Președintelui Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, cu prilejul Zilei minerului au fost decorați cu Ordinul muncii clasa I-a, a II-a și a III-a și cu Medalia muncii numeroși fruntași în producție din industria carboniferă, pentru munca excepțională și succesele obținute în producție.

Prin acest Decret se conferă Ordinul muncii clasa I-a, a II-a și a III-a următorilor mineri, tehnicieni, ingineri și funcționari din Valea Jiului:

ORDINUL MUNCII CL. I-a

Lampe Ioan, maistru strungar de la Uzina de reparat utilaj minier din Petroșani;

ORDINUL MUNCII CL. II-a

Cenușă Cornel, Mațanga Ioan și Pal, Iosif, mineri de la mina Petrila; Nicula Loghin, Roman Ambrozie, mi-

neri de la mina Lupeni; Tatar Ioan II, miner de la mina Aninoasa; Reesak Ioan, miner de la mina Uricani; Boglea Ioan, maistru miner de la mina Lonea;

ORDINUL MUNCII CL. III-a

Haidu Ladislau, Sima Toma, Raczek Ioan II, mineri de la mina Petrila; Györi Iosif, Csaszar Eugen, Haidu Iuliu II, Sălceanu Lică, tehnicieni de la mina Petrila; Tucaciuc Mihai, miner, Bulea Teodor, tehnician, Macavei Nicolae, maistru miner, Madarasz Iosif, maistru mecanic, Aruș Ștefan, tehnician, Mois Petru, maistru miner, Merfu Pompiliu, inginer de la mina Aninoasa; Raica Florean, Ardeleanu Petru, Doțiu Avram, Haiducsi Mihai, mineri de la mina Lupeni; Bartla Iuliu, Iovan Silviu, Tudoran Mihai, Podbask Iosif, Eizler Alexandru, mineri de la mina Uricani; Antal Ludovic, Prața Gheorghe, mi-

neri de la mina Vulcan; Juhász Iosif, Cristea Viorel, mineri; Kopetin Vasile, tehnician de la mina Lonea; Zsențel Eugen, inginer Uzina electrică Vulcan; Gazso Pavel, funcționar Preparația de cărbuni Lupeni; Rușulan Victor, tehnician Preparația de cărbuni Petrila; Bară Ludovic, inginer Uzina de reparat utilaj minier din Petroșani; Solomon Arpad, maistru electrician întreprinderea de construcții și montaje miniere; Tolvay Alexandru, inginer; Pal Ioan, inginer, Cosma Alexandru, director general adjunct la Direcția Generală a Cărbunelui Valea Jiului și Schwartz Nicolae, inginer.

Cu ocazia Zilei minerului au mai fost decorați cu Medalia muncii un număr de 238 mineri, tehnicieni și funcționari din Valea Jiului. Lista decorațiilor cu Medalia muncii se va publica în numărul următor al ziarului nostru.

CINTEC PENTRU ZIUA MINERULUI

de C. BEIU

*Cintecul de-atîtea ori
Ne incîntă viața,
Azi cînd ai luminii zori
Ne-ncunund fața!*

*Din al faptelor noian
Creștem holde-n soare;
Iar din lupta, an de an,
Facem sărbătoare.*

*Vezi? De-aceea astăzi cînt
Versul bucuriei,
Împlînd al meu cuvînt
Cu cîntarea gliei.*

*După negura de eri,
Soarele-i ca para.
Azi, pe harnicii mineri
Li cînsteste țara!*

*Gîndul, cîntul mi-l în trept
Spre minerii harnici,
Care merg cu pasul drept,
Hotărîți și falnici.*

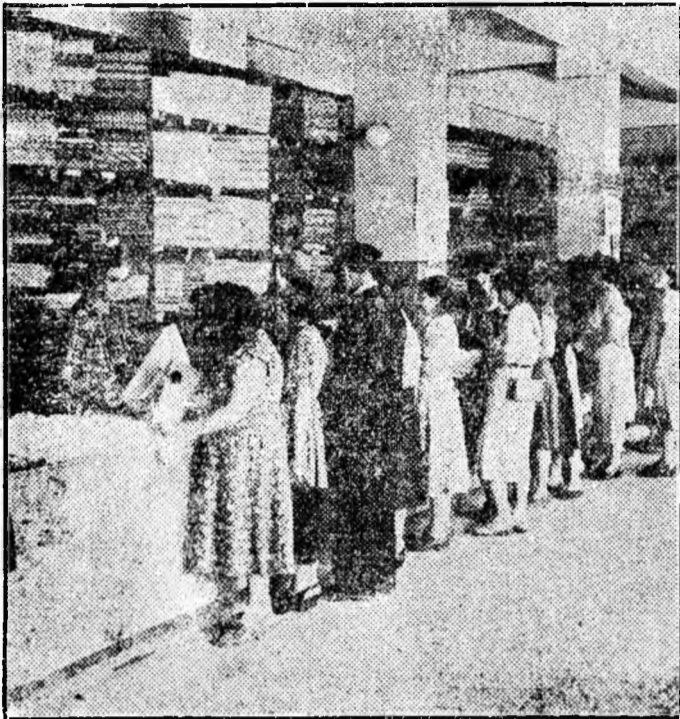
*Foame, gloanțe-au trebuit
În trecut să-nfrunte!
Au luptat și-au biruit,
Cu Partidu-n frunte!*

*Nu! minerii n-au uitat!
Ura e adîncă!
Morții noștri din Lupeni
Mai acuză încă!*

*Steagul sus, mai sus să-l fii,
Strajă depărtării!
Păcii, dirz oștean să-i fii,
Drag miner al țării!*

Valea Jiului — colț înfloritor al patriei

Pentru aprovizionarea minerilor

În fiecare an, rețeaua de magazine a comerțului de stat se lărgeste simțitor. În aceste magazine, minerii și muncitorii, soțiile lor găsesc mărfuri variate și de bună calitate.

IN CLIȘEU: Într-un magazin de produse textile din Petroșani.

Au apus pentru totdeauna acele vremuri cînd Valea Jiului însemna pentru mineri o vale a plîngerii, iar pentru capitaliști un izvor de venituri stoarse din sudoarea și singele celor nevoiți să muncească în adîncul minelor. Astăzi, munca minerilor, viața lor și a familiilor lor, au intrat pe un făgăș nou. An de an minele devin mai moderne, dezvoltîndu-se neconținut pe calea tehnicii înaintate. Odată cu minele se dezvoltă și înfloresc în Valea Jiului viața minerilor și muncitorilor.

Din localități înapoiate cum erau în trecut, Petrila, Lupeni, Vulcan, etc. devin orașe înfloritoare. La Uricani odată cu noua mină deschisă în anii puterii populare a apărut un nou și frumos orașel al minerilor. Ici se înalță o școală nouă, dincolo se ridică un nou club. Noi policlinici și dispensare, noi cinematografe și terenuri sportive, noi magazine înfrumusețază viața minerilor, o fac mai plină de bucurii.

Astfel de realizări, ce pot fi întîlnite în fiecare colțișor al Văii Jiului, sînt o puternică dovadă a grijii pe care partidul și guvernul o poartă harnicilor minerii ai Văii Jiului. Răspunzînd acestei griji, minerii Văii Jiului își sporesc eforturile în lupta pentru tot mai mult cărbune.

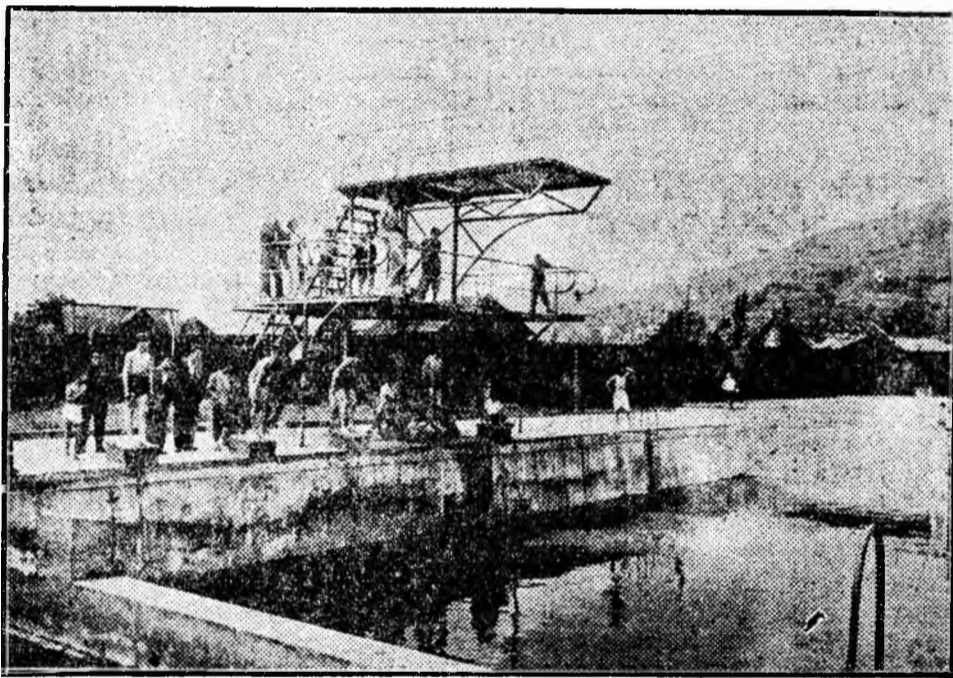
În casele minerilor pătrunde bucuria

Silviu Iovan e miner fruntaș la noua mină Uricani. Nu de mult, el s-a mutat împreună cu familia într-un apartament spațios din orașelul minier construit la Uricani.

IN CLIȘEU: Iată-l pe minerul Silviu Iovan în mijlocul familiei sale.

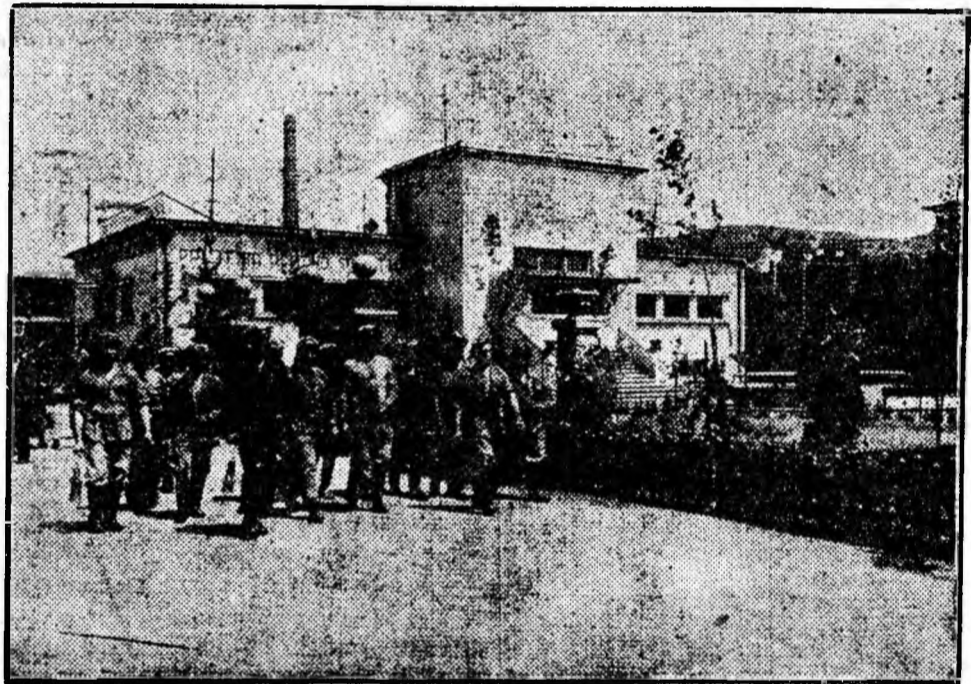
Ștrandul din Petrila

Tot mai numeroase și felurite sînt înfăptuirile regimului nostru democrat-popular pentru înfrumusețarea vieții minerilor. După terminarea programului de lucru, minerii din Petrila au puțința să-și petreacă timpul liber așa cum vor. Unii merg la club, alții la cinematograful sau pornesc în excursii cu bicicletele. Mulți dintre ei preferă să-și petreacă orele libere din zilele călduroase la ștrandul din localitate, care a fost construit recent.

IN CLIȘEU: Ștrandul nou construit în orașul Petrila.

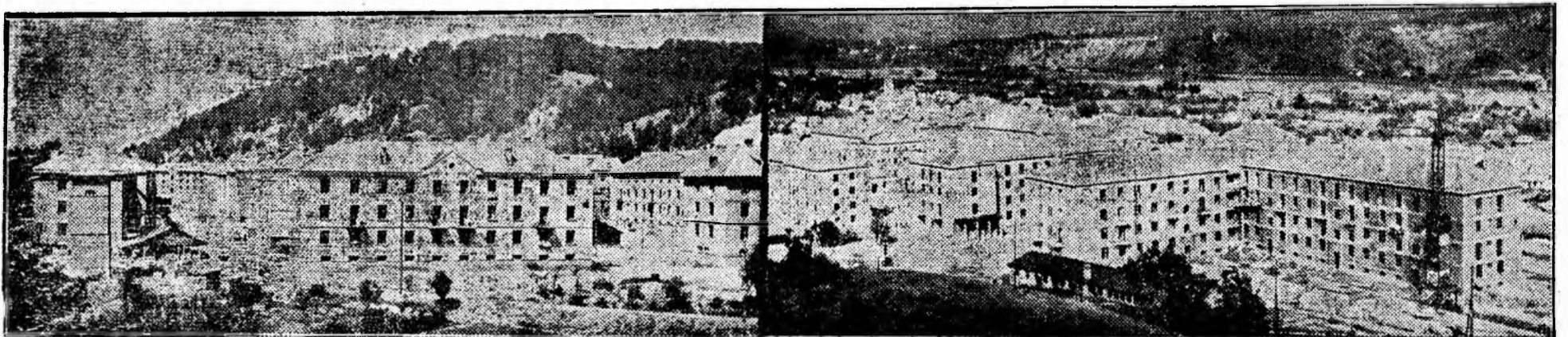
În drum spre abataje

Mina Petrila, nu mai este a capitaliștilor, ci a poporului. Tocmai de aceea înfățișarea ei devine mai frumoasă, mai plăcută. În ultimii ani, în incinta minei Petrila au fost construite un dispensar medical, o cantină modernă, o baie de mare capacitate, iar pe un loc viran, a fost amenajat un frumos parc. Pe o alee din marginea parcului sînt așezate panouri de onoare, pe care sînt scrise numele minerilor fruntași ai întrecerii.

IN CLIȘEU: Un grup de mineri se îndreaptă spre intrarea în mină.

INFLORESC LOCALITĂȚILE VĂII JIULUI

În toate localitățile Văii Jiului se desfășoară un vast program de construcții. Se clădesc cartiere întregi cu blocuri noi, cu apartamente spațioase și luminoase.

IN CLIȘEU: (stînga) Noul orașel de la Uricani; (dreapta), unul dintre noile cartiere ale orașului Petrila.

In al cincilea deceniu de lucru în mină

Azi e Ziua minerului. Astăzi luptătorii pentru mai mult cărbune au îmbrăcat mândrele lor uniforme. Pe sute de piepturi de miner strălucesc ordine medali și insigne — răsplata unei munci rodnice. Oamenii petrec, se bucură. Grupuri de tineri înconjoară cu respect pe minerii bătrâni, cu părul nins de ani, care istorisesc întâmplări din tinerețe.

— Era acum vreo patruș'doi — patruș'trei de ani...

Sînt minerii care au intrat în cel de al cincilea deceniu de lucru în mină. Oamenii vrednici, stimați, care n-au odihnă și s-avîntă încă tinerește în iureșul construcției vieții noastre noi.

Să tot fi avut 13—14 ani cînd au intrat pentru prima dată în mina Lupeni. Ioan Gaiovschi a fost la început zaiber, mai apoi a învățat anii de zile un ventilator manual. Nicolae Țura a fost trocar. Încărca cărbunele în troc și-l ducea la rol sau îl răsturna în rîznă. După aceste profesii avute în urmă cu peste 40 de ani, se poate aprecia ce fel de mecanizare era pe timpul acela, care erau condițiile de muncă ale minerului. Să-nvîrtești un ventilator, oricine poate să-și dea seama că nu-i o treabă ușoară. Astăzi un motor de ventilator, dintre cele mai mici, este de cîteva zeci de ori mai tare decît forța omului. Și Ioan Gaiovschi nu era pe atunci încă un om matur.

Nici munca de trocar nu era mai ușoară. Trocul ținea loc de lopată, de vagonet, de scoc oscilant, de crațer. Omul și trocul — la atît se reducea transportul în abataj. Trocul era unealta — omul motorul. Și una și alta erau ieftine și asta aducea cîștiguri întreite patronilor. Trocul era din lemn sau din tablă, omul era copil — copii de miner, chinuit de foame, fără copilărie.

Ioan Gaiovschi și Nicolae Țura au muncit în mină o întregă viață de om. Dar abia la capătul a 40 de ani muncii în subteran au început să muncească și să trăiască în chip nou.

...Crațere puternice transportă acum nesfîrșite șuvoaie de cărbune din abatajele minei Lupeni. De zeci de ori mai mult cărbune decît duceau trocarii în trecut. Ventilatoare uriașe,

aționate de sute de cai putere, primenesc aerul. Haveze, mașini de încărcat, trolii, locomotive de tot felul, cu zecile, cu sutele, sînt puse azi în slujba minerului, vin în ajutorul muncii lui. Era și firesc ca-n asemenea condiții de muncă, Ioan Gaiovschi și Nicolae Țura să nu se simtă încă obosiți, după cei peste 40 de ani trudiți în mină, și să se avînte voinicește în bătălia cărbunelui: unul la pregătiri, celălalt la frontale. Munca lor e răsplătită din plin. Ordinele și medaliile care le strălucesc pe piepturi, salariile, stima și dragostea cu care-i înconjoară întregul colectiv — iată răsplata.

A săpat de vreo 30 de ani încoace mii de metri de puțuri și suitori. Și de sus în jos și de jos în sus. La astfel de lucrări a muncit bătrînul miner Alexandru Iancu de la mina Aninoasa. Mai înainte, de prin '907 și pînă prin '24 a lucrat pe unde era nevoie. La cărbune, la transport, la întreținere — după cum porunceau domnii. Lucrul, oricît de greu și periculos ar fi fost, nu-l putea refuza pentru că altfel ar fi fost pus pe drumuri, ca mii de alți minerii.

A săpat zeci de ani. Cu ce s-a ales minerul Alexandru Iancu în cei 37 de ani lucrați la capitaliști? Cu nimic. A rămas în aceleași straie sărace cu care venise din Munții Apuseni. Le mai primenea doar din cînd în cînd.

Și astăzi muncește, deși de mult primește pensie. Muncește pentru că acum munca e alta. Muncește pentru că simte că-i de datoria lui să contribuie la dezvoltarea minei, la creșterea unei noi generații de minerii.

Sectorul IV de la mina Aninoasa a dat în luna iulie cîteva mii de tone de cărbune peste sarcinile de plan. Acest succes n-a fost ușor de obținut. A trebuit muncă multă; întregul colectiv a participat la întrecere cu un entuziasm care poate servi drept exemplu multor colective. Insufletirea i-a animat deopotrivă și pe minerii și pe tehnicienii. Într-o întrecere în care angajamentele au fost de două ori modificate în cursul unei singure luni — de la 1500 tone de cărbune peste plan, la 2100 tone — nu e ușor să îți pasul cu

frunțașii, Bătrînul maistru miner Macavei Popa, care are lucrați nu mai puțin de 45 ani în mină, s-a ținut însă virtos. Nu pe la mijloc, ci în frunte. A ținut pas, în aprovizionarea cu materiale și vagonete goale, cu avîntul minerilor din brigăzile conduse de Augustin Guran, Vasile Moldovan, Ștefan Biro și altele din revirul său. În înfăptuirea angajamentelor colective ale sectorului, nu mică a fost contribuția revirului său. Cele 1199 tone de cărbune extrase peste plan, sînt un rezultat cu care oricine se poate mîndri în întrecere.

Ioan Reisz, frunțaș al întrecerii socialiste de la mina Petrila, s-a întors de vreo două săptămîni din stațiunea balneo-climaterică Tușnad. Și-a petrecut acolo concediul de odihnă împreună cu soția sa. Acest lucru, luat în sine, nu este astăzi un fapt neobișnuit. Cîți minerii nu-și petrec concediul în fiecare an în stațiuni balneo-climaterice! Totuși pentru Ioan Reisz, miner care a trudit aproape 40 de ani pentru capitaliști, faptul că și-a petrecut astfel concediul de odihnă înseamnă mult. Este o răsplată a muncii sale, la fel ca și Ordinul Muncii clasa I-a și a II-a cu care a fost distins.

S-a întors de la odihnă dar nu pentru a se odihni mai departe, așa cum îi dau dreptul anii muncii în mină și pensia lunară de 720 lei. Nu! S-a întors în mijlocul brigăzii și a pus umărul pentru ca să încheie luna iulie cu o depășire de plan de 58,9 la sută.

E Ziua minerului. Grupuri de tineri înconjoară cu dragoste și stimă pe minerii bătrîni pe piepturile cărora strălucesc ordine, medali și insigne. Ioan Gaiovschi, Nicolae Țura, Alexandru Iancu, Macavei Popa, Ioan Reisz, Andrei Nagy și mulți alți minerii care au trecut pragul celui de al cincilea deceniu de lucru în mină, le istorisesc fel de fel de amintiri din trecut, le vorbesc despre deosebirea din ce a fost și ce este. Vorbele lor molcome, bătrînești, sînt ascultate cu atenție și respect. Și merită pe deplin tot respectul, toată atenția, pentru că ei nu-și precupețesc eforturile pentru a crește noua generație de minerii.

I. MIRZA

Călduroasa primire făcută echipei de fotbal Dorogi Bányász la sosirea în Petroșani

Ieri în jurul orei 12 a sosit în gara Petroșani, venind din R. P. Ungară, echipa de fotbal Dorogi Bányász care va disputa astăzi cu echipa din localitate o întîlnire prietenească de fotbal. În gara Petroșani oaspeților li s-a făcut o primire călduroasă din partea minerilor, reprezentanților Comitetului raional de cultură fizică și sport și din partea jucătorilor ce fac parte din echipa de fotbal Minerul Petroșani. Cu acest prilej, tovarășul V. Hlopetchi, președintele Comitetului raional C.F.S., în numele sportivilor și minerilor din Valea Jiului, a salutat cu căldură pe oaspeții maghiari, iar tovarășul Tudor Paraschiva, căpitanul echipei Minerul, în timp ce fanfara orașului Petroșani intona marșul sportivilor, le-a înmînat un buchet de flori.

Manifestări culturale-artistice

Cu prilejul zilei de 8 august — Ziua minerului — în raionul nostru vor avea loc numeroase manifestări culturale-artistice. La Bănița, echipa artistică a sindicatului Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani va prezenta în după-amiaza acestei zile un bogat program artistic. În Lupeni, Vulcan, Aninoasa și Petroșani vor avea loc programe culturale-artistice prezentate de formațiunile artistice de amatori ale sindicatelor din localitățile respective. Așa de pildă, în orașul Lupeni vor prezenta un bogat program echipele artistice de amatori ale sindicatelor minei și filaturii Lupeni. În repertoriul echipei artistice a sindicatului minier sînt incluse dansuri ca: „Sîrba oltenească”, „Ca la Breaza” și altele, precum și o serie de poezii legate de Ziua minerului. De asemenea, cercul dramatic al sindicatului minier din Lupeni va prezenta piesa „Bulevardul împăcării”.

În cinstea Zilei minerului, librăriile din Petroșani, Lupeni, Vulcan și Lonea au organizat expoziții cu un bogat sortiment de cărți tehnice din toate domeniile de activitate.

Printre cărțile expuse în cadrul expozițiilor se găsesc și cărți ce tratează probleme ale mineritului, apărute în ultimul timp.

I. GAIOVSCHI

I. REISZ

M. POPA

ALEX. IANCU

N. ȚURA

Inainte de concert

— Piciule, știi în care bloc locuiește minerul Constantin Sirop? Cel întreat, — un omuleț de șase-șapte ani — mă măsură grav din cap pînă-n picioare, ca și cînd mi-ar fi zis: „Măi, și mai zici că ești om mare! Nici atîta nu știi!” Crezîndu-mă neînțeles, repetai întrebarea. Abia atunci, fără o vorbă, dînd din cap a chemare, o porni spre blocul de către mină, arătîndu-mi pe tacute ușa pe care să intru.

Ușa, cu triumful discret de alamă în care era gravat numele locatarului, mi-o deschise o fetiță de vreo treisprezece ani, cu ochi verzi, gene negre, adumbrite și sprincene lungi și dese. Cel căutat tocmai își potrivea în fața unei oglinzi o cravată. Din camera alăturată se auzi un glas de femeie, ușor modulată, iar ușa se crăpă puțin, lăsînd să se strecoare de după ea capul blond-auriu al soției lui Sirop:

— Costică, ce zici, care rochie să mi-o iau? Cea verde, cu flori primăvăratiche sau cea albastră în pluri argintii? Vezi că...

— Nu-i nimic, nu-i nimic... Pofțiți!... Tocmai ne pregătim de con-

cert... A venit un ansamblu de la București, special pentru minerii... Știi... o distracție după o zi de muncă prinde foarte bine...

— Mai ales dacă-i meritată — mă grăbii să adaug. Răspunsul tinărului miner nu veni, poate din modestie, poate de altceva. O clipă doar mi se păru că-i văd trecînd pe față o umbră de zîmbet, iar ochii, sprincenele și genele uimitor de asemănătoare cu cele ale fetiței de la ușa, care înțelesei că-i este soră, îi tresăriră în vreme ce cu o voce înceată își chemă soția:

— Marie, oare ce-șm făcut cu tăietura cea din „Contemporanul”...

— Mi se pare că-i în dormitor... Stai să văd! În curînd apărî în mină cu rama unei diplome de onoare, pe care nu înțelesei de ce mi-o adusese, pînă nu-mi arătă în colțul stîng o tăietură îngălbenită de ziar. Nu apuca să văd despre ce-i vorba în ea, că tocmai atunci mă treziiu cu cel mai mic din familia Sirop. Ovidiu, de numai patru ani, cu o față bosumflată de somn, mi se cuibări în brațe, ca

și cînd am fi fost prieteni de cînd lumea. Cu o mină mă cuprinsese strîns de după cap, iar cu cealaltă cerca să-mi îndese cu tot dinadinsul o bomboană în gură:

— Na, mîncă și tui Mie nu-mi mai trebuie!...

— Hai cu mama, să te îmbrac pentru concert!... Abia după această vîzui despre ce-i vorba în tăietura de ziar din colțul diplomei. În același timp înțelesei cît de puțin întîmplător e și faptul așezării ei aici și nu altundeva. Ochilor mei se prezentară două fotografii. În una recunoscu cu ușurință pe Sirop cu familia sa, iar în cealaltă familia unui miner șomer dintr-o țară capitalistă. În locul voioșiei, a bunei stări și-a dragostei de viață, pe care o vedeam înflorînd aici, în casa lui Sirop, puteai vedea dincolo tabloul desnădejdei, al foamei, al frigului și al mizeriei.

Deznădejde ghiceai în sufletul bărbatului șomer, pe fața descompusă a mamei ce-și privea copilul scormonind gunoaiele în tovarășia unui cîine costeliv; foame citeai în ochii ce-

lor trei oameni ca și într-ai animalului.

Înțelesei tot ce-i frămînta sufletul tinărului miner. Privindu-i fruntea ușor încrețită, pricepui că o frîntură din toată această clipă de reculegere se oprise și asupra anilor copilăriei lui, pe cînd tatăl său se petrecuse din astă lume, lăsînd-o pe mamă-sa cu o casă de copii.

— Da! Și cînd te gîndești că eu astăzi cîștig în medie peste două mii de lei... Uneori salariul îmi trece de patru mii... Așa a fost pe luna martie, cînd am luat în mină cu prima de ciclicitate peste 4.500 lei, iar în mai am luat 3.211 lei plată propriuzisă și 1.260 lei primă de ciclicitate. Atîta mai vorbi tinărul miner și-apoi iar se lăsă cuprins de tăcere, privindu-și cu drag soția, fiul, sora...

Am fi continuat toți să tăcem, dacă vocea nevinovată și neștiutoare a micului nu ne-ar fi făcut să tresărim.

— Tată, eu sînt gata! Haide că-ncepe concertul... Și parcă o rază de soare se strecură în casă, aducîndu-ne căldură și o neînțeleasă duioșie în suflet.

IRIMIE STRAULT

O importantă hotărîre a guvernului sovietic în legătură cu suveranitatea R. D. Germane

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

Avînd în vedere că Uniunea Sovietică a stabilit cu Republica Democrată Germană relații similare ca și cu celelalte state suverane, și în conformitate cu schimbul de păreri care a avut loc în ultima vreme între guvernul U.R.S.S. și guvernul R. D. Germane în această problemă, guvernul sovietic a luat hotărîrea de a anula toate ordinele și dispozițiunile emise de Ad-

ministrația militară sovietică și de Comisia sovietică de control din Germania între anii 1945 și 1953 în legătură cu problemele referitoare la viața politică, economică și culturală a Republicii Democrată Germane.

Guvernul sovietic ia totodată notă de declarația guvernului R. D. Germane, că Republica Democrată Germană va respecta obligațiile ce-i revin în cadrul acordurilor cvadripartite referitoare la dezvoltarea Germaniei pe cale pașnică și democratică.

Notă poloneză trimisă Angliei

VARȘOVIA (Agerpres). — TASS Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Populare Polone a adresat ambasadei engleze de la Varșovia o notă în care se spune că în timp ce vasul de comerț polonez „Jaroslaw Dombrowski” era pe drumul de la Londra la Gdynia, vasul a fost reținut de o barcă a poliției în care se aflau reprezentanți ai autorităților engleze de imigrație. Ei au cerut predarea pasagerului clandestin Klimowicz, căruia aceste autorități îi permisese cu două zile înainte să plece în Polonia. În urma refuzului căpitanului de a preda pe criminal, de vas s-au apropiat două vedete torpiloare engleze pe bordul cărora se găseau detașamente de poliție. O parte din polițiști au pă-

truns pe vas. După ce au spart ușa cabinei în care se afla Klimowicz, polițiștii l-au silit să-i urmeze. Poliția engleză s-a purtat brutal, unul din membrii echipajului a fost lovit cu bastoane, iar altul a fost grav molestat. La aceste acțiuni ilegale au participat 120 de polițiști englezi, aflați sub comanda directă a comisarului de poliție John Knot-Boover.

În notă se spune că guvernul polonez protestează cu hotărîre și cere extrădarea criminalului Klimowicz, compensarea pagubelor pricinuite de pe urma reținerii vasului „Jaroslaw Dombrowski” și a atacării lui de către poliția engleză și cere de asemenea pedepsirea vinovaților.

Pregătirea agresiunii sub steagul apărării

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul „Izvestia” publică sub semnătura Observator un articol intitulat „Pregătirea agresiunii sub steagul apărării”.

Articolul tratează despre caracterul pactului turco-pakistanez care a fost încheiat la Caraci la 2 aprilie a.c.

De la semnarea acordului turco-pakistanez, se spune în articol, în declarațiile politicienilor americani și ale celor ce le țin isonul în Turcia și Pakistan nu lipseau asigurările că acordul turco-pakistanez are un caracter regional, că urmărește scopuri defensive și este în concordanță cu prevederile Cartei O.N.U.

Pactul turco-pakistanez nu are un caracter regional și referirile la articolul 52 din Carta O.N.U. în care se vorbește de posibilitatea existenței unor acorduri regionale compatibile cu scopurile și principiile O.N.U. și care să contribuie la rezolvarea pașnică a conflictelor locale, la menținerea păcii și securității, sînt ipocrite și neconvingătoare. Despre ce interese regionale comune poate fi vorba atunci cînd din acest pact face parte Pakistanul care ține mai curînd în Asia de sud-est și Turcia, situată în Orientul Apropiat. Chiar în textul pactului dintre Pakistan și Turcia ai căuta zadarnic un cuvînt în sensul că acest acord își pune drept scop reglementarea cutărei sau cutărei probleme regionale. Și de unde au apărut dintr-odată preocupările comune pentru „apărare” ale acestor două țări, scrie autorul articolului, atunci cînd nimeni nu le amenință și nimeni nu intenționează să le atace? Acest pact nu este un acord izolat, ci baza, nucleul blocului agresiv al Orientului Mijlociu pe care îl înjghebează Statele Unite, potrivit faimoasei „strategii globale” care are drept scop să înconjoare lagărul democratic cu un cerc de baze militare americane și de blocuri agresive.

Subliniind că acest pact a fost conceput ca un instrument auxiliar și ca o ramificare a blocului nord-atlantic și că el este chemat să slujească scopurilor generale ale politicii S.U.A. „de pe poziții de forță”, autorul articolului scrie în continuare: „Presa reacționară americană pre-

cum și politicienii americani leagă în mod fățîș de pactul turco-pakistanez planurile lor de război. Din declarațiile oamenilor de stat pakistanezi reiese că în schimbul „ajutorului” american, guvernul pakistanez se obligă să ofere Statelor Unite baze militare. Armata pakistaneză este pusă sub controlul ofițerilor americani iar planurile strategice și tactice ale forțelor armate pakistaneze sînt subordonate proiectelor comandamentului forțelor armate ale Uniunii Atlanticului de nord din zona de sud-est a Europei.

Cele patru luni care au trecut de la semnarea pactului turco-pakistanez, se spune în continuarea articolului, au constituit o perioadă de intense încercări de a extinde acest pact asupra altor state din Orientul Apropiat. Aceste încercări ce se întreprind în directă legătură cu planurile agresive ale blocului atlantic, primejduiesc securitatea unei serii întregi de țări din Orientul Apropiat și Mijlociu și din Asia de sud-est și sînt contrare voinței clar exprimate de popoarele acestor țări.

Participarea acestor țări la blocul Orientului Mijlociu ar însemna pentru ele nu numai prelungirea ocupației străine, extinderea rețelei de baze militare străine pe teritoriile lor și apropierea primejdiei războiului de frontierele lor, dar și instiluirea unui regim de teroare precum și amestecul american nestăvilit. Totodată, intensile pregătiri de război care se desfășoară în Turcia și Pakistan fac să crească în mod inevitabil în anumite cercuri ale acestor țări tendința de rezolvare a conflictelor cu vecinii cu ajutorul forței și pun în primejdie integritatea teritorială a statelor din această regiune a globului învecinate cu Turcia și Pakistanul.

În încheiere, autorul articolului arată că actualele acțiuni ale anumitor cercuri turco-pakistaneze, îndreptate spre înfăptuirea proiectului american de înjghebare a blocului Orientului Mijlociu, sînt în contradicție cu interesele vitale ale popoarelor care nu au nevoie de blocuri militare și de o politică a forței, ci de colaborare pașnică pe baza respectării drepturilor și suveranității națiunilor mari și mici.

Din munca și viața minerilor sovietici

Progresul tehnic la minele de cărbune din Karaganda

Cu patru ani în urmă minele din bazinul carbonifer Karaganda (R.S.S. Kazahă) au primit primele combine subterane de tipul „Donbas”. În prezent, aceste mașini miniere de mare productivitate sînt folosite în 79 de abataje. Datorită lor, în bazin a fost atins cel mai înalt nivel de mecanizare în ce privește încărcarea cărbunelui în abataj. Acest nivel este astăzi de nouă ori mai ridicat decît acum patru ani.

Creșterea nivelului de mecanizare a extracției cărbunelui este rezultatul atît al sporirii numărului de combine cît și al ridicării productivității lor. La propunerea minerilor au fost făcute modificări importante în construcția mașinilor, lucru care a permis să se sporească productivitatea medie a unei combine de la 4.200 tone la aproximativ 8.000 tone de cărbune pe lună. Mecanicii de combine Velikiko, Bușinski, Haleapin și Bobnev extrag lunar cîte 16.000-25.000 tone de combustibil.

Aproximativ două treimi din întreaga cantitate de cărbune provenită din Karaganda se extrage în prezent cu ajutorul combinelor „Donbas”. Folosirea lor cu pricepere a permis

ca anul acesta să se expedieze peste plan zeci de eşaloane de cărbune.

În prezent, desfășurînd întrecerea în cinstea Zilei minerului, colectivul minei nr. 31 a fost primul din bazinul carbonifer Karaganda, R.S.S. Kazahă, care a îndeplinit înainte de termen planul de șapte luni de extracție a cărbunelui. De la începutul anului aici s-a extras suplimentar, peste prevederile planului, aproximativ 50 eşaloane de cărbuni. Capacitatea proiectată a minei a fost depășită cu 30 la sută.

Sporirea producției este rezultatul folosirii cu mare productivitate a mașinilor subterane. Minerii acestei mine luptă pentru a ridica productivitatea medie a combinei „Donbas” pînă la 20-25.000 tone cărbune pe lună. Tinerii combinieri Fedor Bușinski și Ivan Balabaev în colaborare cu lucrătorii științifici de la filiala din Karaganda a Institutului de cercetări științifice în domeniul cărbunelui, au perfecționat combina ridicîndu-i productivitatea la 25.000 tone cărbune lunar — producție record pentru minele din bazinul Karaganda. (Agerpres)

O bază carboniferă a Uralului

Cu zece ani în urmă, în bazinul carbonifer de la Kizel (Ural) au fost puse în funcțiune șase noi mine de cărbuni, construite în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Acest bazin începuse să fie exploatat cu aproape 160 de ani în urmă, dar valorificarea lui mai intensivă a început abia în timpul Puterii Sovietice, în anii cincinalelor, cînd aici au fost prospectate noi și puternice zăcăminte de cărbuni. În perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în acest bazin s-au desfășurat lucrările de construcție a unor mari mine, a unei linii ferate electrice, care leagă bazinul de uzinele din Uralul central și de vest, a unor așezări muncitorești și orașe bine amenajate: Kospaș, Ugleursk etc.

În anii celui de al patrulea cincinal, în toate minele în funcțiune din bazin au fost executate lucrări capi-

tale de reconstrucție, în urma cărora multe mine s-au lărgit și au început exploatarea unor noi straturi puternice de cărbune. Ca urmare, încă în 1950 producția de cărbune a sporit aici de 2,2 ori față de 1940. Pentru îndeplinirea cu succes a planului de extracție a cărbunilor, combinatul „Molotovugol” a fost decorat cu Drapelul Roșu al Muncii.

În prezent, bazinul carbonifer Kizel este unul din cele mai mecanizate din U.R.S.S. Procesele care necesită un mare volum de muncă — haurarea, încărcarea cărbunelui în abataje — sînt aici integral mecanizate. În mine sînt folosite pe scară largă combine miniere, locomotive electrice, mașini de încărcat rocă și cărbuni, vagonete de mină cu descărcare automată, puternice transportoare, etc.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale minerilor

În vederea îmbunătățirii continue a condițiilor de muncă ale minerilor, oamenii de știință sovietici au creat în ultima vreme o serie de dispozitive și aparate, care în prezent sînt larg folosite în mine. Pentru prima dată a fost soluționată problema răcirii tunelurilor din adîncime: a fost construită o mașină puternică, care menține temperatura și umiditatea necesară a aerului în minele foarte adînci, unde căldura atinge 50 grade.

Trebuie menționat de asemenea noul dispozitiv pentru verificarea aerului în tunelurile minelor, care în-

registrează în mod automat cantitatea de gaz metan și semnalizează imediat prezența acestuia.

În industria cărbunelui a Uniunii Sovietice se duce o luptă înversunată împotriva prafului de cărbune. Combinate miniere și havezele sînt prevăzute cu dispozitive speciale de stropit, care depun praful nepermițîndu-i să se ridice în aer. Totodată puternicele instalații de ventilație din subteran asigură o bună aerisire a celor mai adînci fronturi de abataj, primenind aerul la scurte intervale de timp. (Agerpres)

Val de greve în S. U. A.

NEW YORK (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit datelor serviciului federal de mediație, la 31 iulie în S.U.A. au avut loc simultan 145 greve la care au luat parte 170.000 de persoane. Pe lângă aceasta au avut loc 28 de greve la care au participat la fiecare peste 1.000 de persoane. Cea mai mare a fost greva celor 100.000 de muncitori din industria forestieră, care a început la 21 iunie. Apoi a urmat greva a 25.000 de muncitori din industria cauciucului, declarată la 8 iunie.

În afară de aceasta, din noiembrie 1953 sînt în grevă 4.000 muncitori de la întreprinderile comerciale din Pittsburg care cer majorarea salariilor. De la 5 aprilie durează greva a 4.000 de muncitori de la întreprinderile producătoare de piese de automobile din statul Wisconsin iar de la 30 iunie durează greva a 1.200 de piloți care a paralizat circulația pe principalele linii aeriene din S.U.A. Piloții greviști cer ziua de lucru de 8 ore.

Situație încordată în Maroc

PARIS (Agerpres). — Situația din Maroc continuă să rămîna foarte încordată.

Ziarul „Liberation” anunță că la Fez au fost folosite grenade cu gaze lacrimogene și s-a tras împotriva demonstranților. Pe străzi patrulează

încetîndu poliția înarmată; difuzarea ziarelor și altor publicații în cartierul arab al orașului este interzisă.

Potrivit ziarelor de seară, la Fez, în ziua de 5 august, au avut loc noi demonstrații și ciocniri cu poliția.